

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/58/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010212
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8713010212.1

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. marca 2014, zo senátu zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie PETRUŠKOVEJ a prísediacich Ľudmily Vallušovej a Boženy Budziňákovej, takto

rozhodol:

Obžalovaná

W. I. S. W. Č. Í. N. T. O. Á. - rod. L., I.. XX.XX.XXXX O. B. - M. M.,
trvalo bytom B., U.. Ú. - T. Č.. XXXX/XX,

je vinná

- zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona,

pretože

- po odchode manžela V. I., nar. XX.X.XXXX, zo spoločnej domácnosti v roku 2006 v byte č. 125 na 6. Poschodí v Poprade na ul. Ú.-T. Č.. XXXX/XX bila, kopala, ponižovala, vyhrážala sa, bezdôvodne odopierala stravu a citovo vydierala svoje deti tak, že:

-O. I., (teraz: O. F. B.), nar. XX.XX.XXXX od presne nezisteného mesiaca roku 2006 do mája 2011 každý deň vulgárne nadávala, taktiež ju bila, udierala po tvári, kopala do brucha, ťahala ju za vlasy, občas ju bila remeňom po chrbte a zadnej časti tela, čím jej spôsobovala modriny, pričom v novembri 2010 došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu, ktoré vyústilo do astmatického záchvatu, v presne nezistenom čase počas víkendov počas uvedeného obdobia, keď otec prišiel k nim na návštevu, zakazovala jej sa s ním rozprávať a objasňovať ho, s tým, že ak to nedodrží, bude mať problém,

-maloletú W. I., nar. XX.XX.XXXX v dobe od presne nezisteného mesiaca roku 2006 do augusta 2011 ju zvykla chytať za vlasy a trhať nimi tak, že jej v rukách zostali chumáče vlasov, čím jej spôsobovala vypadávanie vlasov, taktiež ju zvykla rukami sácať do skrine, do ktorej v dôsledku toho narazila, jedenkrát ju kvôli strate okuliarov fyzicky napadla tak, že ju opakovane udierala po tvári, až sa jej z nosa spustila krv, pričom prestala, až keď maloletá W. I.. uviedla, že okuliare vzala ona, taktiež jej zvykla vulgárne nadávať, v presne nezistenom čase pred príchodom otca na návštevu, zakazovala sa jej s ním rozprávať a objasňovať ho, a keď to nerešpektovala, obvinená nadávala a kričala, a keď jej povedala v lete roku 2011, že chce od nej odísť natrvalo k otcovi, reagovala tak, že ak sa tak stane, užije tabletky,

- maloletú W. I., nar. XX.XX.XXXX od presne nezisteného mesiaca roku 2010 do augusta 2011, každý druhý deň vulgárne nadávala, často ju bila po tvári, čím jej spôsobovala modriny, v presne nezistenom čase počas uvedeného obdobia, keď prišiel otec na návštevu, zakazovala jej sa s ním objasňovať, v lete roku 2011 sa jej vyhrážala, že ak pôjde na letnú dovolenku k otcovi, užije tabletky a zabije sa,

- mal. Y. I., nar. XX.XX.XXXX v dobe od presne nezisteného mesiaca roku 2007 do augusta 2011, v presne nezistených intervaloch bezdôvodne udierala po tvári, kričala a bila po zadnej časti tela, pretože sa pocikala alebo pokakala, pričom v presne nezistenom mesiaci a roku vo vyššie uvedenom období ju hodila o roh skrine, čím jej spôsobila modriny na nezistenej časti tela, pričom v uvedenom období deťom O. I., mal. W. I.. a mal. W. I.. obmedzovala stravu z dôvodu nezabezpečenia dostatočného množstva

a druhu potrebných potravín, nakoľko finančné prostriedky, ktoré mala k dispozícii použila na nákup oblečenia pre seba, taktiež dekorácií do bytu, ktoré neboli potrebné,

t e d a

- týrala blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, citovým vydieraním, bezdôvodným odopieraním stravy a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách.

Za to jej
u k l a d á

Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 / troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jej správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona jej u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 5 /päť/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona jej u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Trestného zákona jej zároveň u k l a d á povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal na obžalovanú W. I. obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona, pre skutok, ktorého sa mala dopustiť tak, že po odchode manžela V. I., nar. XX.X.XXXX, zo spoločnej domácnosti v roku 2006 v byte č. XXX na 6. Poschodí v Poprade na ul. Ú.M.-T. Č.. XXXX/XX bila, kopala, ponižovala, vyhrážala sa, bezdôvodne odopierala stravu a citovo vydierala svoje deti tak, že:

- O. I., (teraz: O. F. B.), nar. XX.XX.XXXX od presne nezisteného mesiaca roku 2006 do mája 2011 každý deň vulgárne nadávala, taktiež ju bila, udierala po tvári, kopala do brucha, ťahala ju za vlasy, občas ju bila remeňom po chrbte a zadnej časti tela, čím jej spôsobovala modriny, pričom v novembri 2010 došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu, ktoré vyústilo do astmatického záchvatu, v presne nezistenom čase počas víkendov počas uvedeného obdobia, keď otec prišiel k nim na návštevu, zakazovala jej sa s ním rozprávať a objasť ho, s tým, že ak to nedodrží, bude mať problém,

- maloletú W. I., nar. XX.XX.XXXX v dobe od presne nezisteného mesiaca roku 2006 do augusta 2011 ju zvykla chytať za vlasy a trhať nimi tak, že jej v rukách zostali chumáče vlasov, čím jej spôsobovala vypadávanie vlasov, taktiež ju zvykla rukami sácať do skrine, do ktorej v dôsledku toho narazila, jedenkrát ju kvôli strate okuliarov fyzicky napadla tak, že ju opakovane udierala po tvári, až sa jej z nosa spustila krv, pričom prestala, až keď maloletá W. I.. uviedla, že okuliare vzala ona, taktiež jej zvykla vulgárne nadávať, v presne nezistenom čase pred príchodom otca na návštevu, zakazovala sa jej s ním rozprávať a objasť ho, a keď to nerešpektovala, obvinená nadávala a kričala, a keď jej povedala v lete roku 2011, že chce od nej odísť natrvalo k otcovi, reagovala tak, že ak sa tak stane, užije tabletky,

- maloletej W. I., nar. XX.XX.XXXX od presne nezisteného mesiaca roku 2010 do augusta 2011, každý druhý deň vulgárne nadávala, často ju bila po tvári, čím jej spôsobovala modriny, v presne nezistenom čase počas uvedeného obdobia, keď prišiel otec na návštevu, zakazovala jej sa s ním objasť, v lete roku 2011 sa jej vyhrážala, že ak pôjde na letnú dovolenku k otcovi, užije tabletky a zabije sa,

- mal. Y. I., nar. XX.XX.XXXX v dobe od presne nezisteného mesiaca roku 2007 do augusta 2011, v presne nezistených intervaloch bezdôvodne udierala po tvári, kričala a bila po zadnej časti tela, pretože sa pocikala alebo pokakala, pričom v presne nezistenom mesiaci a roku vo vyššie uvedenom období ju

hodila o roh skrine, čím jej spôsobila modriny na nezistenej časti tela, pričom v uvedenom období deťom O. I., mal. W. I. a mal. W. I. obmedzovala stravu z dôvodu nezabezpečenia dostatočného množstva a druhu potrebných potravín, nakoľko finančné prostriedky, ktoré mala k dispozícii použila na nákup oblečenia pre seba, taktiež dekorácií do bytu, ktoré neboli potrebné.

Súd na hlavných pojednaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej W. I., poškodených O. F. B., W. I. W., M. V. I.Č. W., V. I. M., W. E. B., O. Z., O. N., L. Q., W. M. Z.j, znalcov W. Z. N., B. L. B., B. N. Š. a listinnými dôkazmi a zistil nasledovné.

Obžalovaná W. I. sa v prípravnom konaní bližšie ku skutku nevyjadrila, uviedla len to, že celá vec je vykonštruovaná pracovníčkami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, na hlavnom pojednaní využila svoje právo a k veci nevypovedala.

Ďalších hlavných pojednání sa obžalovaná už nezúčastnila a súhlasila s ich vykonaním v jej neprítomnosti podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku.

Svedkyňa - poškodená O. F. B., rod. I.Č., dcéra obžalovanej v prípravnom konaní uviedla, že asi od roku 1996 do roku 2000 bývali v byte na ul. W. O. B., v tom období ju obžalovaná občas zbila, nebolo to však časté a intenzívne, bitka súvisela napríklad s tým, že ako dieťa urobila niečo zlé, a preto konanie obžalovanej za toto obdobie nevnímala ako týranie zo strany obžalovanej ako jej matky, svedkyňa si nepamätala, aby ju alebo jej súrodencov bil aj otec V. I..

Podľa svedkyne sa asi v roku 2000 presťahovali do bytu na ul. Ú.-T. v Poprade, v novom byte dostávala facky, nešlo jej učenie a k tomu jej obžalovaná vulgárne nadávala, počas týždňa nevidávala ona a jej súrodenci otca, tento pracoval dlho do nočných hodín, videla ho len cez víkendy, pričom podľa svedkyne sa rodičia často medzi sebou hádali a otec zo spoločnej domácnosti potom odišiel asi v roku 2006.

Od tejto doby jej a jej súrodencom obžalovaná vyčítala, že otec od nich odišiel preto, že je ich veľa, obžalovaná denne im vulgárne nadávala, kričala a postupne ich začala biť, najviac bitky dostala ona a jej sestra W. F. W., obžalovaná ich mala kopať do brucha, ťahať za vlasy, fackať a hádzať do skriň.

Kopance do brucha dostala ona, hádzanie do skriň a ťahanie za vlasy sa malo týkať W. F. W., ktorej z toho začali vypadávať vlasy, podľa výpovede svedkyne ich otec navštevoval väčšinou cez víkendy, obžalovaná im vtedy zakazovala, aby sa s ním rozprávali, aby ho objali s tým, že ak to nedodržia, budú mať problémy a dostanú bitku.

Obžalovaná sa ich snažila presvedčiť, že ich otec je zlý, že si našiel frajerky, že ich opustil a že oni sa aj napriek tomu s ním kontaktujú.

Podľa svedkyne musela ona a jej súrodenci chodiť zo školy rovno domov, nesmeli mať kamarátok, chodiť vonku, pretože obžalovaná sama nemohla ísť von, pretože ich bolo viacej súrodencov aj malých, ktoré nemohli ísť vonku samé, obžalovaná im prikazovala dištancovať sa od otcovej rodiny a za kontakt s ňou, im hrozila bitkou, preto sa s otcovou rodinou nestretávali, keď domov prišiel otec, ignorovali ho, predovšetkým jej starší súrodenci, pričom to, čo im prikazovala a robila obžalovaná, nesmeli nikomu hovoriť, tvrdiac im súčasne, že je to úplne normálne a že je to aj v ďalších rodinách, že ak deti nepočúvajú, tak dostanú bitku.

Podľa svedkyne asi v roku 2007 zo spoločnej domácnosti odišiel jej brat V. a nastahoval sa k ich otcovi a obžalovaná začala mať strach, že odídu aj ďalší súrodenci, citovo ich vydierala tým, že im hovorila, že oni ju nemôžu opustiť, nechať samú, že sa potom ona môže „rovno zabiť“, obžalovaná často hovorila aj to, že skočí z okna, že si niečo spraví.

Svedkyňa ďalej tvrdila, že aj keď cez víkendy chodievali k ich otcovi aj sestry W. F. W., ona nie, pretože sa bála reakcie obžalovanej, ale mala strach aj o svojich ďalších súrodencov, sestram obžalovaná zakazovala hovoriť ich otcovi, „čo sa doma deje“, keď sa vrátili, museli podľa svedkyne o všetkom obžalovanej porozprávať a preto obe postupne k otcovi prestali chodiť.

Podľa svedkyne sa od roku 2010 situácia v ich rodine zhoršila, obžalovaná bola čoraz agresívnejšia, ona a jej súrodenci dostávali od nej bitky častejšie, do školy chodili s plačom, nikomu však o tom nepovedali, mali to obžalovanou zakázané a preto sa zo školy báli chodiť domov, v tomto období mala svedkyňa zdravotné problémy, odpadla, búšilo jej srdce, trpeli jej ruky aj nohy, ťažšie sa jej dýchalo a tvrdila, že tieto problémy vznikli preto, že z obžalovanej mala strach, vyvrcholilo to v novembri 2010, keď svedkyňa dostala v škole astmatický záchvat, následne nastúpila na liečenie do Šrobárovho ústavu v Dolnom Smokovci, kde jej zistili, že záchvat je psychického pôvodu a rázu.

Svedkyňa tvrdila ďalej, že počas liečenia navštevovala psychologičku, ktorej však musela povedať iba to, čo si priala obžalovaná, ktorá ju vydierala citovo tým, že jej tvrdila, že „ak povie pravdu“, zoberú jej deti a že sa obžalovaná zabije.

V máji roku 2011 sa svedkyňa od obžalovanej odsťahovala k svojmu otcovi, odchodu zo spoločnej domácnosti predchádzalo to, že obžalovaná ju bezdôvodne „mlátila“ - fackala, ťahala za vlasy, kopala do brucha, keď prišiel jej otec a videl, že plače, svedkyňa ho požiadala o to, či sa môže k nemu aspoň na nejaký čas nastáhovať a k obžalovanej sa už nevrátila.

Svedkyňa uviedla aj to, že aj keď obžalovaná dostávala peniaze od jej otca a jej starého otca, do domácnosti boli kupované len chlieb a maslo a niečo na obed, pričom jej starý otec im kúpil chlieb, mlieko, cukor, zeleninu, že obžalovaná si však kupovala šaty a rôzne dekorácie do bytu, teda veci, ktoré podľa svedkyne v domácnosti nepotrebovali, že cudzí ľudia vedeli, že sú veľká rodina a aj oni im dávali napr. obnosené šatstvo, a že peniaze, ktoré si oni ako deti sporili, zobrala obžalovaná.

Svedkyňa tvrdila aj to, že keď boli jej sestry W. F. W. mladšie, obžalovaná ich bila remeňom po chrbte a zadku, po bitke mali aj modriny, ktoré si zakrývali dlhším oblečením, lekárke ošetrenie však nevyhľadali. Svedkyňa O. F. B., rod. I. v konaní pred súdom vyššie uvedené skutočnosti potvrdila a dodala, že neprežila pokojné detstvo, že v dôsledku správania sa obžalovanej žila ona a jej súrodenci v strachu a strese, že v súčasnosti už obžalovanú nenavštevuje, nekontaktuje sa s ňou a nepociťuje k nej ani lásku ani nenávisť.

Poškodená - maloletá W. I. W., dcéra obžalovanej v prípravnom konaní uviedla, že na niektoré skutočnosti spolužitia s obžalovanou v jednej domácnosti si už nepamätá, snaží sa na toto obdobie zabudnúť a nemyslieť na to.

Podľa jej výpovede ju obžalovaná jedenkrát zbila kvôli O. okuliárom, ktoré sa mali stratiť a keď obžalovanej tvrdila, že s tým ona nič nemá, obžalovaná ju začala biť tak, že ju fackovala po tvári, pričom jej začala až tiecť krv z nosa, keď potom jej sestra O. okuliare našla, obžalovaná jej dala ešte niekoľko faciek po tvári preto, že jej klamala, k ukrytiu okuliarov sa neskôr priznala jej sestra W., ale len preto, aby ju obžalovaná už nebila.

V skoršom období ju obžalovaná chytala za vlasy, trhala s nimi tak, že jej až vlasy zostávali v ruke obžalovanej, v dôsledku čoho jej postupne začali vlasy vypadávať.

Svedkyňa si pamätala aj to, že obžalovaná ju a jej súrodencov často rukami „štopala“ do skrine, pričom jej samotnej to urobila raz a raz to obžalovaná urobila aj sestre O., resp. sestre W..

Podľa svedkyne, obžalovaná od roku 2011 bola častejšie „nervózna“ preto, že sa skomplikoval jej vzťah s manželom - otcom svedkyne, ktorý sa s ňou chcel rozviesť, keď bola obžalovaná „nervózna“, väčšinou si zlosť „vybíjala“ na deťoch, svedkyňa hovorila, že je ako jej otec, že má po ňom povahu a pritom jej zvykla vulgárne nadávať, svedkyňa uviedla aj to, že obžalovaná pred príchodom ich otca jej a jej sestram O. F. W. hovorila, že otca nemajú objímať a bozkávať, keď tento zákaz porušila, obžalovaná im nadávala a kričala, preto sa snažila pokyny a zákazy obžalovanej rešpektovať a otca prestali objímať, zhovárať sa s ním, len aby bol doma pokoj.

Keď ich otec odišiel zo spoločnej domácnosti, začali za ním chodiť na víkendy, keď sa vrátili domov obžalovaná ju a jej sestru W. začala vypočúvať, vypytovať sa na otca a na jeho vtedajšiu priateľku, v letných mesiacoch 2011, keď obžalovanej povedali, že chcú od nej odísť k otcovi, tak jej a sestre W. obžalovaná tvrdila, že ak odídu, tak užije tabletky, že je jej jedno, čo bude s ich malými súrodencami. Svedkyňa ďalej uviedla, že jej sestra Y. sa v minulosti pomočovala a že keď to obžalovaná zistila, kričala na ňu a občas jej dala po zadku.

Svedkyňa v lete roku 2011 spolu so sestrou W. napísali list, v ktorom napísali to, čo im obžalovaná robila a o týchto skutočnostiach sa zmienili otcovi, svedkyňa ďalej dodala, že nikdy nevidela, aby obžalovanú bil ich otec, že nebol toho schopný a že otec nikdy nebil ju, ani jej súrodencov.

Z výpovede svedkyne vyplynulo aj to, že obžalovaná sa o jej menších súrodencov starala, aj keď svedkyňa dodala, že s ich výchovou jej pomáhali starší súrodenci, že obžalovaná si kupovala nové oblečenie, aj keď ho nepotrebovala, napr. rovnaké tričká v 4 rôznych farbách, že ona i jej súrodenci nosili väčšinou šatstvo od iných osôb, ktoré im ho darovali, že nákup stravy do domácnosti bol podľa nej obmedzovaný, nesťažovala sa však na hlad, pretože mala obedy v škole, keď obžalovaná dostala peniaze, nakúpila im mlieko a jogurty, každý zo súrodencov dostal po jednom z nich, neskôr už len mladší z nich.

Podľa svedkyne obžalovaná síce nemala veľa peňazí, ale aj tak ich míňala hlavne na oblečenie pre seba, hoci ho nepotrebovala a preto podľa nej, ak by tak obžalovaná nerobila, mohli sa doma najesť lepšie a to počas celého mesiaca.

Svedkyňa si nepamätala ako sa obžalovaná správala k jej bratovi V., pretože ten od nich odišiel skôr, sestra O. odišla zo spoločnej domácnosti asi v apríli 2011 preto, že obžalovaná ju bila a ona so sestrou W. odišla v lete 2011.

Svedkyňa mal. W. I. W.. využila svoje právo a na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k obžalovanej ako jej matke nevy povedala.

Svedkyňa - poškodená maloletá W. I., dcéra obžalovanej v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaná sa k jej sestre Y. správala tak, že strašne na ňu kričala, napr. vtedy keď sa v noci „pokakala“, potom kričala aj na ňu a sestru W., že sú nezodpovedné, pretože ju nedali na záchod.

Podľa svedkyne jedenkrát sa stalo, že sestru Y. obžalovaná v zúrivosti hodila o roh skrine, mala modrinu a len preto, že sa „pokakala“ a stalo sa aj to, že sestre O. sa rozbili okuliare a potom sa našli v batohu sestry W., keď obžalovaná zisťovala, kto ich rozbil, sestru O. zbila tak, že jej začala z nosa tiecť krv, preto sa potom k tomu priznala ona, aj keď to nebola pravda, a len preto, aby už bol pokoj, napriek tomu obžalovaná zbila aj jej sestru W. a preto, že okuliare sa našli u nej.

Podľa svedkyne, obžalovaná ju bila po tvári vtedy, keď niečo urobila a často ju, aj jej súrodencov „hrešila“ napr. preto, že v obchode kúpila niečo zle, kázala jej to ísť vrátiť a keď sa tovar nedal vrátiť, bolo zle aj tak. Svedkyňa ďalej uviedla, že sestru Y. obžalovaná bežne bila po zadku, niekedy jej dala facku na tvár, jej a jej súrodencom nadávala za to, že napr. urobili niečo zlé, keď neposlúchali obžalovanú, alebo keď prišli domov neskoršie, že keď už boli starší, bitky a krik boli častejšie, že sestra W. mala veľmi veľa modrín, svedkyňa mala po bitkách modriny v tom čase, keď bola ešte malá, u lekára však nikdy neboli.

Svedkyňa uvádzala aj to, že keď prišiel domov otec a ona ho objala, po jeho odchode obžalovaná hovorila, že keď oni nie sú spolu, že ho nemajú objímať, že jej sa to nepáči, ďalej to, že za otcom prestali chodiť preto, že im to prikázala obžalovaná a aj keď ona k otcovi chcela ísť, bála sa to povedať obžalovanej, keď chceli ísť k otcovi súrodenci, napr. na letnú dovolenku, obžalovaná im povedala, že tam nemajú ísť, že užije tabletky a zabije sa, k čomu malo dôjsť v auguste 2011.

Z výpovede svedkyne vyplývalo aj to, že doma mali chlieb, mlieko však všetci nemohli piť, lebo bolo určené len menším deťom, že väčšinou jedli len chlieb s maslom a že aj keď doma niekedy boli jogurty, tiež boli určené mladším súrodencom a obžalovanej, že obžalovaná skoro každú sobotu chodila na nákupy, že vždy niečo doniesla, niekedy aj oblečenie pre nich, ale väčšinou si oblečenie kupovala sama pre seba a potom si to obliekla vtedy, keď k ním prišiel ocko a preto, aby sa mu zapáčila.

Keď sa svedkyňa vrátila z víkendu od otca, obžalovaná ju a jej sestru W. „vypočúvala“, chcela vedieť, čo má otec v chladničke, čo tam jedli, ako sa otec správa k jeho vtedajšej priateľke a či sa im venoval a až po tom ju poslala spať, sestry však „vypočúvala“ až do 23.00 hod.

Podľa svedkyne sa stalo aj to, že keď sa obžalovaná pre niečo nahnevala, poslala ju a jej sestru W. F. Y. von, a aj keď sa to stalo v lete, vonku pršalo, bolo mokro a bola im zima.

Obžalovaná im často vytykala, že otec od nich odišiel kvôli ním, že ich je doma tak veľa, a že oni - deti sú tou príčinou, obžalovaná podľa svedkyne často nadávala a používala aj horšie - hrubšie výrazy, a aj keď k mladším súrodencom sa obžalovaná správala normálne, k sestre Y. konala rovnakým spôsobom ako k nej a k jej starším súrodencom.

V lete roku 2011, keď svedkyňa chodila vonku s kamarátkou, obžalovaná kričala, že vonku chodiť nebudú, že sa majú starať o mladších súrodencov a že sa nemajú „flákať“.

Súd na hlavnom pojednávaní výpoveď mal. W. I. za podmienok uvedených v § 135 ods. 2 Trestného poriadku iba prečítal.

Svedok V. I. W.. - syn obžalovanej v prípravnom konaní uviedol, že v roku 2007 odišiel bývať k otcovi napriek tomu, že obžalovaná s tým nesúhlasila, nechcela ho pustiť, kričala na neho a nadávala na jeho otca V. I. M..

Svedok si na okolnosti svojho detstva presne nepamätal a tvrdil, že od tej doby uplynulo veľa rokov a on sa snažil na to všetko zabudnúť, dodal však, že niekedy medzi I. a IV. ročníkom základnej školy, ho obžalovaná zbila remeňom po zadnej časti tela a nohách, že obžalovaná bola často náladová, že na ďalšie bitky si presne nepamätá, keď však býval v spoločnej domácnosti s matkou, obžalovaná raz chytila jeho sestru W. za vlasy tak, že jej vlasy zostali v rukách a že ju buchla aj o skriňu v detskej izbe, pričom ju ťahala takto za vlasy viackrát, až jej začali vypadávať vlasy, svedok uviedol aj to, že obžalovaná raz na jeho sestre W. zlomila varešku.

Svedok ďalej uviedol, že keď ich otec od nich odišiel, on a jeho súrodenci mali možnosť k nemu chodiť na víkend, ale obžalovaná sa im v neprítomnosti otca vyhrážala, že kto s ním pôjde, dostane bitku, napriek vyhrážkam on k otcovi na víkendy chodieval a chodievali k nemu aj ďalší súrodenci, okrem sestry O., po návrate sa obžalovaná hnevala, hovorila, aby nabudúce už k nemu nešli a keď s tým nesúhlasili, dostali bitku.

Podľa svedka im obžalovaná vytykala, že otec od nich odišiel kvôli ním, hovorila im, že ich otec si našiel inú ženu, bila ich pre rôzne maličkosti a tým si na nich vybjala svoju zlosť.

Svedok V. I. W.. na hlavnom pojednávaní tieto skutočnosti potvrdil a dodal, že k otcovi on odišiel bývať, keď bol v VII. ročníku základnej školy, že sestry O. F. W. sa báli od obžalovanej odísť, že obžalovaná ho jedenkrát zbila varechou, keď bol v II. alebo III. ročníku základnej školy a že obžalovaná ako matka nevládala výchovu detí preto, že otec od nich odišiel.

Svedok V. I. M.. - manžel obžalovanej v prípravnom konaní uviedol, že s obžalovanou sú manželia od roku 1996, naposledy žil v spoločnej domácnosti na ul. Ú.-T. v Poprade, kde bývali asi od roku 2000 do roku 2006, že počas tej doby nikdy nezistil, aby sa obžalovaná voči deťom správala násilne a neprimerane, mal však vedomosť o tom, že obžalovaná syna Juraja zbila varechou po stehnách tak, že mal modriny, podľa svedka ostatné jeho deti sa mu nikdy nezverili, aby im obžalovaná ubližovala, sám na deťoch nevidel stopy po násilí.

Až keď odišiel zo spoločnej domácnosti, prišiel za ním syn V. s tým, že chce bývať s nim, nie s obžalovanou.

Podľa svedka jeho dcéra O. od mala trpela astmatickými problémami, bola aj hospitalizovaná pre astmatický záchvat, svedok sa však bližšie k týmto zdravotným problémom O. nevedel vyjadriť.

Svedok ďalej uviedol, že začiatkom augusta 2011 prišli k nemu na prázdniny aj jeho deti W., W., Y. F. W., bývali u neho asi 2 týždne a vtedy mu povedali, že sa k obžalovanej nechcú vrátiť, pričom W. F. W. napísali aj dôvody, prečo sa k obžalovanej nechcú vrátiť, túto skutočnosť následne oznámil na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade a vo veci podal aj trestné oznámenie.

Podľa svedka mu Y. hovorila aj to, akým spôsobom sa k nej obžalovaná správala, čo aj spísala na papier a tvrdila, že obžalovaná po nej kričí a bije ju, obdobne sa mu o správaní obžalovanej zmienili aj dcéry W. F. W. tvrdiac mu, že obžalovaná sa im vyhrážala, že ich zbije, ak s ním budú komunikovať.

Svedok ďalej uviedol, že keď prišiel za deťmi do bytu na ul. Ú.-T., dcéry W. F. W. pred ním utekali, vtedy však nevedel z akého dôvodu.

Svedok V. I. M.. v konaní pred súdom vyššie uvedené skutočnosti potvrdil a dodal, že v súčasnosti už sú s obžalovanou rozvedení, aj keď nie právoplatne a že okolnosti skutku vie len sprostredkované z vyjadrení jeho dcér O. F. W..

Svedok dodal aj to, že manželstvo s obžalovanou bolo hektické, obžalovaná bola prudšej povahy, stalo sa, že udrela aj jeho, on sa však snažil napriek tomu manželstvo udržať a vychovávať svoje deti aj potom, čo zo spoločnej domácnosti odišiel.

W. E. B. - opatrovník maloletých detí za Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade sa vo svojej výpovedi v prípravnom konaní a v konaní pred súdom k okolnostiam žalovaného skutku nevedela bližšie vyjadriť, o veci mala vedomosti len zo spisovej dokumentácie, keď jej maloleté deti obžalovanej boli pridelené do agendy koncom augusta roku 2012.

Na návrh obhajoby súd k veci vypočul aj svedkov O. Z., O. N., L. Q. F. W.. M. Z. a zistil, že svedkovia O. Z., O. N. F. L. Q. boli alebo sú pedagógmi maloletých detí I., nikdy si však nevšimli, aby deti prejavovali fyzické či iné príznaky nevhodného alebo zlého zaobchádzania zo strany obžalovanej, ani jedno z detí sa im nikdy nesťažovalo na neprimerane tvrdé zaobchádzanie či výchovu, ani to, aby deti trpeli hladom, iba svedok L. Q. uviedol, že na poškodennej O. si všimol určitú izolovanosť, utiahnutosť, čo však dával do súvisu s množstvom jej práce a povinnosti v domácnosti.

W.. M. Z. - ošetrojúca lekárka maloletej M., W., J., Y. F. F. O. uviedla, že všetky deti obžalovanej navštevovali sporadicky jej ambulanciu v rámci preventívnych prehliadok a očkovaní, buď v sprievode ich otca alebo matky, ani u jedného z nich si nevšimla zranenia po bití, aj keď u J. zistila modriny na hlave, skôr ich pripisovala bežnému zraneniu dieťaťa vo veku jedného roka, než bitke.

Svedkyňa uviedla aj to, že ani jedno z detí sa jej nikdy nesťažovalo na fyzické ataky zo strany obžalovanej, že nezistila ani u jedného z nich podvýživu a že tieto okolnosti neboli zaznamenané ani v zdravotníckej dokumentácii predchádzajúcej ošetrojúcej lekárky W.. Q. a jej tvrdeniam zodpovedali aj jej písomne podania, resp. výpisy a fotokópie zdravotnej dokumentácie poškodených osôb zaslané v prípravnom konaní.

Prípravné konanie zabezpečilo znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia- odvetvie psychiatria a psychológia - odvetvie klinická psychológia dospelých a detí, ktorý vypracovali znalci W.. Z. N., W.. A. N. F. B.. N. Š., podľa záverov tohto posudku a výpovedí znalkyň W.. N. F. B.. N. Š. obžalovaná W. I. v čase skutku mohla rozpoznať protiprávnosť svojho konania, ovládať ho, jej správanie bolo psychosociálne nezrelé, sugestibilné, citovo inhibované, menej citlivé voči morálnym problémom,

chápanie sociálnych situácií je u obžalovanej priemerné, obžalovaná je schopná chápať zmysel trestného konania, z osobnostných rysov obžalovanej vyplýva, že je simplexná, nezrelá so schizoidnou štruktúrou, emocionálne oploštená, s rigidným správaním, zjavne vzťahovačným až paranoidným nastavením a naivitou v sociálnych kontaktoch, s výraznou obozretnosťou vo vzťahových väzbách, subjektívizovaním reality, s nedostatočne vrelymi citovými väzbami, s ambivalentným postojom, bez výrazného sklonu k afektívnemu správaniu, jej afektivita je chudobná až vyprahla, aj keď znalci nepreukázali agresivitu v jej správaní, konštatovali však, že obžalovaná agresívne správanie vedome popiera a prekrýva egocentrickou vzťahovačnosťou evokovanou svojou frustráciou, bez patologických prejavov, jej úsudky, kritickosť a chápacosť neboli ovplyvnené organickými zmenami, z hľadiska psychologického obžalovaná netrpí na duševnú chorobu, trpí však schizoidnou poruchou osobnosti, je neistá, s paranoidnými tendenciami, čo sa prejavuje v jej správaní, deficitom interpersonálnych vzťahoch, sociabilita je u nej oslabená, obžalovaná je zvýšene vnímavá na kritiku, vo vzťahoch a sociálnych kontaktoch je nedôverčivá a vzťahovačná, čo však nedosahuje úroveň paranoidného spracovania myšlienok, jej postoje sú ambivalentné, egocentrické, nemá záujem o interpersonálne vzťahy, nie je schopná vytvárať hlbšie citové väzby a vzťahy ani k najbližším príbuzným, nie je schopná potešenia z rôznych činností, je ľahostajná voči chvále, alebo kritike, uprednostňuje samotu, nadmerne sa zaoberá svojim vnútorným svetom a fantáziami, vzhľadom na oploštenosť vyšších emócií sa obžalovaná prejavuje emočným chladom, duševná kontrola je u nej na dobrej úrovni, racionálna kontrola je nadmieru silná, afektivita je u nej chudobná, správanie značne frigidné, miera sociability je u nej znížená. V čase skutku obžalovaná aj z hľadiska psychologického mohla rozpoznať protiprávnosť svojho konania a mohla ovládať svoje konanie, vzhľadom k adekvátnej intelektovej kapacite i s ohľadom na vyššie popísanú štruktúrnu uspôsobenosť, je obžalovaná taktiež schopná chápať zmysel trestného konania, intelektový výkon menovanej sa pohybuje v pásme podpriemeru, pobyt obžalovanej na slobode nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný a znalkyne nenavrholi uloženie žiadneho z druhov ochranných opatrení.

Žalované správanie sa obžalovanej bolo podľa výpovede B. N. Š. sekundárne ovplyvňované inou osobou, resp. problémami v manželstve, ktoré obžalovaná prenášala na poškodené osoby, čo však znalkyňa nepovažovala za štandardné.

Prípravné konanie zabezpečilo aj znalecký posudok z odboru psychológia - odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, vypracovaný B. L. B. a podľa záverov jej znaleckého posudku a výpovede u poškodenej O. F. B., rod. I. neboli zistené sklony k vymýšľaniu udalostí ako celku, poškodená má však tendenciu detaily dokresľovať a prifarbiť, znalkyňa u nej nezistila závažné udalosti, ktoré by svedčili pre zvažovanie alebo vymýšľanie odpovedí, v posudzovaní je však výrazne subjektívna s tendenciou prifarbovať, dokresľovať detaily, čo v konečnom dôsledku mohlo jej výpoveď kontaminovať, neboli u nej zistené poruchy vnímania, pamäťové schopnosti sú ľahko nadpriemerné, verbálno-logická pamäť je u poškodenej priemerná, dokáže zreprodukovať podstatu zmysluplného deja alebo textu, detaily však dokresľuje a to, čo si nezapamätá, má tendenciu dopĺňať na podklade vlastných predpokladov a skúseností, jej intelektové schopnosti sú ľahko nadpriemerné, skôr teoretického zamerania, jej city a nálady negatívne vplyvajú na mentálny výkon, v prípade emocionálneho napätia dochádza k poklesu výkonu, jej osobnosť je vzhľadom k veku diferencovaná, ale uzavretá, veľmi citlivá, je zameraná na vlastné prežívanie, ktoré je veľmi intenzívne a v posudzovaní môže byť výrazne subjektívna, jej agresivita je vyvažovaná úzkosťou a prežívaná vo forme výčitiek svedomia, voči morálnym normám je jej citlivosť vysoká, pri potláčaní napätia a úzkosti sa obracia do vnútra, čo vedie k somatickým potiažiam, jej správanie je skôr vyhýbavé, hľadá oporu v niekom silnejšom, v prípade nahromadeného napätia môže dochádzať k tzv. prejavom acting - out, kladie na seba a aj iných vysoké nároky, vôľová regulácia správania je dobrá, adaptabilita je slabšia, voči rodičom, autoritám sa môže objaviť negativistické, spurné správanie a je zjavný jej konflikt s matkou.

Znalkyňa u poškodenej mal. W. I. ml. nezistila sklony k vymýšľaniu ako celku, poškodená má však tendenciu detaily dokresľovať a prifarbiť, bez zistených závažných udalostí, ktoré by svedčili pre zvažovanie alebo vymýšľanie odpovedí, v posudzovaní je však výrazne subjektívna, často povie viac než vidí a počuje, má tendenciu detaily prifarbovať a dokresľovať, čo mohlo jej výpoveď kontaminovať, znalkyňa u nej nezistila poruchy vnímania, jej pamäťové schopnosti sú nadpriemerné, verbálno-logická pamäť je rozsahom priemerná, dokáže zreprodukovať podstatu zmysluplného deja alebo textu, bez závažných skreslení a to, čo si poškodená nezapamätá, má podľa znalkyne tendenciu dopĺňať na podklade vlastných predpokladov, teda detaily dokresľuje, prifarbuje v posudzovaní je výrazne subjektívna a ťažko sa odputáva od vlastného názoru, jej intelektové schopnosti sú ľahko nadpriemerné a skôr teoretického zamerania, v prípade emocionálneho napätia dochádza k zhoršeniu výkonu, je zameraná na vlastné

prežívanie, takmer neschopná decentrácie - pozná iba vlastné hľadisko, vnútorné napätie je u nej vysoké, správanie energické, výbušné, so sklonom k prejavom acting - out, aj ona kladie na seba a iných vysoké nároky, v afektívne napätých situáciách sa môžu u nej prejavovať problémy pri zvládaní bežných, každodenných situácií, je vzťahovačná, podozrievavá, so sklonom ukázať zo seba čo najmenej, voči rodičom a autoritám sa môže objaviť jej negativistické a spurné správanie a je zjavný jej konfliktný vzťah s matkou a vplyvom dlhodobého disharmonického prostredia v rodine sa zvyšovalo jej vnútorné napätie. Znalčka u poškodenej mal. W. I. nezistila sklony k vymýšľaniu, pri znaleckom vyšetrení poškodená popisovala udalosti tak, ako vo svojej výpovedi, neboli u nej prítomné zaváhania, ktoré by svedčili pre zvažovanie alebo vymýšľanie odpovedí, na kontrolné otázky odpovedala adekvátne a pri sugestívnych otázkach nebola zistená tendencia zveličovať, či pridávať nové okolnosti, znalčka u nej nezistila poruchy vnímania, jej pamäťové schopnosti hodnotila ako nadpriemerné, verbálno-logickú pamäť ako priemernú, poškodená dokáže zreprodukovať podstatu zmysluplného deja, bez závažných skreslení a to, čo si nezapamätá, nemá tendenciu dopĺňať na podklade vlastných predpokladov, vplyvom emócií u poškodenej dochádza k zúženiu rozhľadu - vidí menej z reality, intelektové schopnosti sú u nej ľahko nadpriemerné, osobnosť je vo vývine, vzhľadom k veku dobre diferencovaná, zameraná na vlastné prežívanie, záujem o okolie je malý, vzťah k situáciám je afektívnejší a intenzívnejší, má tendenciu hľadať oporu v niekom silnejšom, ťažšie na seba preberá zodpovednosť, je neistá, disciplinovaná, obranné mechanizmy majú u nej výrazný vplyv na zúženie rozhľadu a záujmov, v afektívne napätých situáciách sa dajú očakávať reakcie typu acting - out a spájajú sa s ťažkým, konfliktami sprevádzaným detstvom, v dôsledku zvýšenej emocionálnej záťaže sa u nej aktivovali obranné mechanizmy, ktoré majú výrazný vplyv na zúženie rozhľadu a záujmov.

Znalčka charakterizovala poškodenú mal. Y. I. ako dieťa pomerne vyrovnané, ktoré dokáže pomerne reálne popísať prežité udalosti, bola však u nej zistená prítomnosť sugestibility, ale v norme, vplyvom udalostí, ktoré počula od iných môže udalosti prezentovať ako svoje vlastné zážitky, ide o dieťa v predškolskom veku, jej pamäťové schopnosti sú priemerné, dokáže zreprodukovať podstatu prežitých udalostí v hrubých rysoch, s malým počtom detailov, ľahko preberá postoje iných, najmä blízkych ľudí, jej intelektové schopnosti sú priemerné, temperamentovo ide o dieťa kludné, bez výraznejších úzkostí či napätia, zaujíma sa o dianie okolo, nevyvnučuje si však pozornosť a je dobre prispôsobivá, vo vzťahu k matke bola zistená zjavná úzkosť, vo vzťahoch sa naučila veľmi jemne „našľapovať“ - vychádzať za každých okolností iným v ústrety a tak, aby nevyvolalo hnev druhej strany, čo súvisí s nedostatočne saturovanou potrebou bezpečia a je odrazom konfliktnej situácie v rodine.

Znalčka neodporučila u tejto maloletej poškodenej vykonávať procesné úkony.

Podľa B.. L. B. všetky poškodené osoby boli vystavené dlhodobým konfliktom medzi rodičmi, čo ich otec riešil odchodom zo spoločnej domácnosti a nadväzovaním nových vzťahov, udržiaval aj intímne styky s ich matkou, ktorá odchod otca detí a starostlivosť o ne zvládala ťažko, čo zvyšovalo jej napätie a afektívnu labilitu a svoje napätie ventilovala neadekvátnymi nárokmi voči poškodeným deťom, ktoré to vnímali ako príkorie a ťažko chápali, prečo mali zodpovednosť za mladších súrodencov preberať oni, aj keď je podľa znalčky ich postoj v celku zrozumiteľný, pretože deti majú prirodzenú túžbu stretávať sa a hrať so svojimi rovesníkmi, keď si tieto svoje povinnosti, ktoré im pridělila obžalovaná ako ich matka, nespĺnili podľa jej predstáv, pravdepodobne to u nej vyvolalo neadekvátne výbuchy zlosti, u poškodených osôb si hľadala „spojencov“ a tým ich do určitej miery citovo vydierala.

Znalčka ani u jednej z poškodených osôb nezistila však závažné poruchy duševnej integrity, prejavy obranných mechanizmov ako vytesnenie či potlačenie do takej miery, že by neboli schopní o vyšetrovaných okolnostiach hovoriť, až na vyššie uvedenú mal. Y. I..

Podľa výpovede znalčky B.. L. B. ani u jednej z poškodených osôb nebol zistený syndróm týraných detí a ich výpovede použité vo vzťahu k obžalovanej, neboli cielené v negatívnom slova zmysle, skôr sa u poškodených takýmto spôsobom pretavil ich pocit krivdy vo vzťahu k obžalovanej.

V rámci prípravnej konanie, ale aj konania pred súdom bolo zabezpečené množstvo listinných dôkazov, vzťahujúcich sa buď k osobe obžalovanej alebo k celej rodine a k poškodeným maloletým deťom obžalovanej, ďalej všetky kurátorské, opatrovanské, civilno-právne, ale aj vyšetrovacie spisy tunajšieho súdu, orgánov činných v trestnom konaní a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad /nachádzajúce sa vo vyšetrovacom i súdnom spise opakovane/ a z nich bolo zistené nasledovné.

Trestné oznámenie vo veci podal toho času už bývalý manžel obžalovanej V. I. M., ktorý zároveň danú predmetnú vec oznámil aj Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, ktorý dňa 11.08.2011 vykonal pohovor s maloletými deťmi obžalovanej a vyhotovil aj záznam z prešetrenia pomerov v domácnosti obžalovanej, k záznamu pripojil aj vyššie uvádzaný list poškodenej mal. W.L. I. a mal. W. I..

Obžalovaná W. I. M.. v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom predložila v rámci svojej obhajoby potvrdenia o poberaní prídavkov na maloleté deti a o poberaní rodičovského príspevku, lekárske správy a potvrdenia o jej ošetrovaní po fyzických útokoch V. I. M.. zo dňa 24.09.2007, 09.01.2007, 19.07.2007, podľa ktorých V. I. M.. zbil a napadol obžalovanú v týchto obdobiach, pričom jej spôsobil modriny horných a dolných končatín, stres a strach.

V prípravnom konaní boli ošetrovateľmi lekármi maloletých detí zabezpečené lekárske správy o ošetrovaní - poškodenej O. F. B. zo dňa 25.01.2011 W.. M. N. svedčiacu o tom, že poškodená sa „zosypala“, zo dňa 22.02.2011, zo dňa 01.03.2011 a 13.03.2011 svedčiacu pre zhoršenie jej zdravotného stavu v dôsledku konfliktov jej rodičov a pre potrebu nezúčastňovať sa ich nezhôd, ďalej pre nezaťahovanie do ich partnerských, výchovných a rodičovských problémov, resp. o jej preťaženosť zo situácie rodičov, zo dňa 12.04.2011 svedčiace pre jej zdravotnú stabilizáciu aj v dôsledku čiastočnej úpravy vzťahových problémov, ďalej prepúšťajúcu správu poškodenej zo Šrobárovho ústavu DTaRCh n.o., Dolný Smokovec, obsahujúcu údaje vzťahujúce sa na lekársku správu zo dňa 13.12.2010 /súdom bližšie popísanú nižšie aj vzhľadom na to, že predmetná lekárska správa sa vo vyšetrovacom a súdnom spise nachádza opakovane/.

Obžalovaná predložila aj lekársku správu z ošetrovania poškodenej O. F. B. zo dňa 13.12.2010, podľa ktorej poškodenú vyšetrila psychologička W.. F. G. a zdiagnovala jej somatické ťažkosti, podmienené psychogénne - výrazne konfliktná a neistá situácia v rodinnom prostredí spôsobená tým, že jej otec V. I. M.. požiadal o rozvod s jej matkou - obžalovanou, má mimomanželský vzťah a aj dieťa z tohto vzťahu, nezaujíma sa o ňu, ani o jej súrodencov, nikdy nemá na ne čas a nevenuje sa im, aj keď zároveň žiada o zverenie v tom čase ôsmich detí do jeho starostlivosti, čo u nej výrazne zhoršilo zdravotný stav, poškodená odmietala ísť s otcom, chcela zostať u matky, kde sa cítila dobre a vzťah s ňou popisuje ako veľmi emočne blízky.

Obžalovaná predložila aj pokladničné doklady o zakúpení liekov pre maloleté deti, potravín a jedla do domácnosti za marce, jún, júl, december 2008, máj, december 2009, mesiac máj, september, október 2010, január, február, máj 2011.

Opatrovník maloletých poškodených osôb v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom predložil súdu správy o prešetrení pomerov v rodine obžalovanej za obdobie od augusta 2011 priebežne a na pokyn súdu až do januára 2014, pričom z prvej správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad zo dňa 16.08.2011 vyplývajú skutočnosti, ktoré zodpovedajú tvrdeniam uvádzaným vo výpovediach maloletých poškodených a svedkov /k záznamu je pripojený list poškodenej W. F. W./, úradný záznam zo dňa 08.10.2012 svedčiaci o konflikte medzi V. I. ml. a V. I. st., ďalej správu o prešetrení pomerov v rodine obžalovanej zo dňa 12.12.2012, podľa ktorej poškodená Y. bola v tom čase u obžalovanej, cítila sa u nej dobre, rovnako tak sa cítila dobre aj u jej otca V. I. N. st., keď bola u neho na návšteve, poškodená vyjadrila potrebu a túžbu byť s oboma rodičmi, zo dňa 12.09.2013, podľa ktorej sa obžalovaná o vtedy jej zverené maloleté deti starala riadne, v domácnosti bol primeraný dostatok potravín, ani jedno z detí neuvádzalo žiadne znepokojujúce skutočnosti vzťahujúce sa na predmetný skutok, zo dňa 18.04.2013 s obdobným obsahom, navyše s údajom o tom, že maloletá Y. má záujem zostať u obžalovanej, že záujem ísť k matke prejavila aj maloletá M., zo dňa 29.05.2013 s obdobným obsahom prešetrenia rodinných pomerov s tým, že obžalovaná ako matka nedovolí ísť deťom k otcovi /údaj uviedla maloletá Y./, zo dňa 04.07.2013 a zo dňa 01.08.2013 - bez podstatných údajov vzťahujúcich sa na predmetný skutok, zo dňa 27.12.2013 s údajom o tom, že maloletá Y. má záujem ísť bývať k obžalovanej, pretože sa o ňu ocko nestará, stará sa len o jeho „frajerku M., sčasti sa tieto správy vzťahovali aj k prešetreniu pomerov danej rodiny obžalovanej vo veciach opatrovanských a občiansko-právnych.

Z vyžiadaných opatrovanských a civilných spisov, resp. rozhodnutí, ktoré si súd ale aj polícia zabezpečila vyplynulo nasledovné.

Zo spisu, resp. rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 133/2007 zo dňa 04.09.2008 vyplýva, že maloletá O., V., W., W., M., Y. F. N. boli zverené do osobnej starostlivosti ich matky - obžalovanej W. I. N., rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 12CoP 14/2008 a 12CoP 15/2008 zo dňa 10.03.2009 bol tento rozsudok zmenený okrem iného tak, že do výchovy obžalovanej bol zverený aj syn Juraj.

Zo spisu, resp. rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 12C 80/2008 zo dňa 08.10.2009 vyplýva, že už v júni 2008 sa V. I. M.. domáhal rozvodu manželstva s obžalovanou a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom pre vážne nezhody a konflikty v ich manželstve, prehlbujúce sa podľa neho od roku 1998, preto že obžalovaná sa k nemu správa urážlivo a neúctivo, čo ho viedlo k tomu, že v roku 2006 nadviazal známosť s inou ženou, s ktorou sa mu dňa 22.08.2008 narodilo dieťa, resp. preto, že v lete 2009 nadviazal ďalší mimomanželský vzťah s ďalšou ženou, v septembri 2009 ďalší mimomanželský vzťah s ďalšou ženou, aj keď v návrhu súčasne priznáva, že aj po odchode zo spoločnej domácnosti s obžalovanou v septembri 2007 udržiaval s ňou intímne styky, z ktorých pochádzali najmladšie deti

obžalovanej, ako aj to, že tunajší súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol, poukazujúc pritom výlučne na nezodpovedný postoj V. I. st. ohrozujúci súlad, pevnosť a trvalosť manželských a rodinných vzťahov, resp. na to, že trvanie manželstva je aj v záujme maloletých detí, keďže s rozvodom nesúhlasila ani obžalovaná /v tom období obžalovaná čakala ich spoločné 9 dieťa/.

Predmetný rozsudok prvostupňového súdu bol potvrdený aj odvolacím súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co 9/2010 zo dňa 17.03.2010.

Zo spisu, resp. rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P 463/2009 zo dňa 07.03.2012 vyplýva, že súd upravil styk obžalovanej s maloletou W.Á., maloletou W. a maloletým W. a styk V. I. st. s maloletou M., maloletou N. a maloletým J., a že styk ohľadom poškodenej O. zastavil, čo potvrdil aj odvolací súd vo výroku o úprave styku otca s mal. M., N. a J. v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoP 54/2012 zo dňa 13.06.2012, v dovolacom konaní o úprave starostlivosti o maloleté deti bolo toto konanie zastavené.

Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku vyplýva, že návrh vo veci podal V. I. st. s tým, že rozhodnutím Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 133/2007, v spojení s rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12CoP 14/2008 a 12CoP 15/2008 zo dňa 10.03.2009 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom mu táto bránila v pravidelnom styku a mimosúdne vyporiadanie pre nespoluprácu s ich matkou nebola možná, kolízny opatrovník na pojednávaní doporučil súdu vyhovieť jeho návrhu, s čím súhlasil aj znalkyňa.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia súdu nevyplýva žiadna relevantná skutočnosť svedčiaca pre či proti tvrdeniam obžaloby v predmetnej trestnej veci - ani jeden dôkaz nepoukazuje na okolnosti žalovaného skutku.

Rozsudky Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P 494/2009 zo dňa 09.06.2010 a Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16CoP 21/2010 zo dňa 06.09.2010 sa týkali len návrhu obžalovanej na zmenu termínu výplaty výživného vo vzťahu k V. I. st. a taktiež sa ani okrajovo nedotýkali predmetnej trestnej veci či konania obžalovanej.

Zo spisu, resp. rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P 114/2010 zo dňa 07.03.2012 vyplýva, že týmto rozsudkom bol zmenený pôvodný rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 133/2007 v spojení s rozsudkami odvolacieho súdu zo dňa 10.03.2009 a maloleté deti W., W. F. W. boli zverené do osobnej starostlivosti ich otca V. I. st. a maloleté deti M. F. N. do osobnej starostlivosti ich matky obžalovanej W. I., úprava rodičovských práv a povinností k ich spoločnému maloletému synovi J. ostala nezmenená a úprava zmeny výchovného prostredia u maloletej Y. bola vylúčená na samostatné konanie. Tento rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 3CoP 15/2010 zo dňa 02.07.2010.

Ani z odôvodnenia týchto rozhodnutí súdov v tzv. opatrovanskom konaní nevyplývajú relevantné skutočnosti svedčiace pre obžalobný návrh, práve naopak znalecké dokazovanie vykonané vo veci svedčí pre to, že matka maloletých detí - obžalovaná W. I. je vo vzťahu k mladším deťom starostlivá, zvláda starostlivosť, deťom sa venuje a deti nevykazujú známky zanedbania, vo vzťahu k starším deťom obžalovaná ako matka žiada častejšie pomoc pri výchove a starostlivosti o menšie deti, prideľuje im rôzne úlohy a oni sa cítia obmedzovaní aj pre prostredie 3-izbového bytu, ktorý nepostačuje pre celkovo 9 detí, starostlivosť obžalovanej o deti je limitovaná mierou jej finančných prostriedkov a bytovým priestorom, menšie deti majú k obom rodičom primeraný vzťah, staršie však preferujú otca, majú viac negatívnych väzieb k matke a jej boj vnímajú ako ohrozenie svojich predstáv o živote, otec je schopný zabezpečiť im vyššiu sociálnu úroveň, materiálnu istotu, u neho im odpadávajú ich povinnosti starať sa o menších súrodencov a preto bolo doporučené, aby sa o maloleté deti starala obžalovaná a o staršie deti ich otec.

Z ďalšieho spisu, resp. rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 128/2010 zo dňa 19.10.2010 vyplýva, že maloletý J. bol zverení do osobnej starostlivosti jeho matky - obžalovanej W. I..

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia okrem iného vyplýva, že vykonané dokazovanie preukázalo, že obžalovaná sa o maloletého J. vzorne stará, zabezpečuje jeho výchovu a výživu, nezistiac pritom žiadne závady v jej starostlivosti o neho.

Z ďalšieho spisu, resp. uznesenia Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P 247/2011 zo dňa 25.08.2011 vyplýva, že na základe návrhu V. I.Č. st. bolo tunajším súdom vydané opatrenie o predbežnom zverení maloletých detí W., W., W. F. Y. do jeho starostlivosti, ktoré potvrdil aj odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1CoP 20/2011 zo dňa 27.10.2011.

Z odôvodnenia týchto rozhodnutí vyplýva, že návrh otca detí V. I. st. bol podaný v súvislosti s touto trestnou vecou a boli vydané ako rozhodnutia dočasnej povahy, okrem iného aj preto, že vykonanými pohovormi pracovníkov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad bolo zistené, že u matky - obžalovanej mali maloleté deti nie vždy dostatok potravín potrebných pre riadny rast a ich vývoj, t. j. mlieko, mliečne výrobky a mäso, zo strany obžalovanej prístup k maloletým deťom nebol vždy

objektívny, staršie deti sa na úkor svojho voľného času a trávenia času s kamarátmi museli starať o mladšie deti, v rodine nebol vytvorený pocit domáceho bezpečia a lásky, obžalovaná sa deťom vyhrážala, že keď pôjdu k otcovi, že si vezme tabletky a že sa jej niečo stane, tresty maloletých detí neboli považované za primerané.

Zo spisu, resp. rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P 116/2012 zo dňa 06.03.2013 vyplýva, že obžalovaná a V. I. st. uzavreli dohodu o zverení maloletej Y. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorú súd schválil a následne potvrdil svojim uznesením aj odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2CoP 15/2013 zo dňa 28.11.2013.

Z predmetných rozhodnutí okrem iného vyplýva, že dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že maloletá Y. má blízky citový vzťah k obojmu rodičom a chce byť vychovávaná oboma rodičmi, bez zistenia ďalších relevantných skutočností vzťahujúcich sa k predmetnej trestnej veci.

Rozsudky prvostupňového súdu sp. zn. 13P 123/2012 zo dňa 30.01.2013 a druhostupňového súdu sp. zn. 1CoP 24/2013 zo dňa 16.12.2013 sa týkali len návrhu obžalovanej na zmenu úpravy styku mal. M., N. F. J..

Z odôvodnení týchto rozhodnutí vyplýva, že obžalovaná ako matka sa svojimi návrhmi domáhala zmeny úpravy styku vo vzťahu k maloletej M., N. F. J., bez zistenia podstatných okolností viažucich sa k tejto trestnej veci, aj keď proti obžalovanej sa v tom čase už konalo toto trestné stíhanie.

Uznesenie Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P 274/2013 zo dňa 20.12.2013 sa týka návrhu obžalovanej o vydanie predbežného opatrenia na zverenie mal. Y. do jej osobnej starostlivosti, ktorý súd zamietol, vec v súčasnosti právoplatne rozhodnutá nie je.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že obžalovaná sa svojím návrhom domáhala zverenia mal. Y. do jej osobnej starostlivosti, pričom súd jej návrh zamietol z toho dôvodu, že konštatoval neosvedčenie danosti práva na jeho vydanie.

Zo spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13P 73/2012 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 19.03.2013 bolo manželstvo obžalovanej a V. I. st. rozvedené, maloletá W., W. F. W. boli po rozvode zverené do osobnej starostlivosti otca, maloletá M., N. F. J. do osobnej starostlivosti matky, mal. Y. bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom nad starostlivosťou mal. W., W., W.L., M., N. F. J. bol určený dohľad s povinnosťou pre kolízneho opatrovníka podávať správy o ich starostlivosti v 3 mesačnej lehote, konanie o úprave práv a povinností k V. I. ml. bolo zastavené, dopĺňacím rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 05.02.2014 bolo konanie v časti o úpravu styku rodičov s maloletými deťmi zastavené.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že návrh na rozvod podal V. I. st. v podstate z rovnakých dôvodov ako v roku 2008, obžalovaná ako odporkyňa s jeho návrhom na rozvod nesúhlasila, tiež v podstate z rovnakých dôvodov aké uvádzala pri návrhu na rozvod jej manžela v roku 2008 ako aj to, že súd pri rozhodnutí rozvode manželstva konštatoval, že nezhody medzi účastníkmi pretrvávajú dlhodobo, nepodarilo sa ich riešiť vzájomnou komunikáciou, k podstatnému zhoršeniu vzťahov a k prerušeniu spoluzitia došlo v roku 2006, kedy V. I. st. nadviazal známosť s inou ženou a aj keď k obnoveniu ich spoluzitia došlo, spoluzitie trvalo iba krátku dobu a V. I. st. od roku 2007 nadviazal opätovne známosť s inými ženami, vzťah s inou ženou má aj v súčasnosti a že z týchto dôvodov nie je možné ani reálne očakávať obnovenie ich spoluzitia.

Z ďalšieho pripojeného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 20C 174/2011 vyplýva, že obžalovaná po začatí trestného stíhania vo veci namietala zaujatosť pracovníkov sociálnej kurately Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad s poukazom na to, že vo veci bola krivo obvinená a bolo poškodené jej meno, konanie bolo na jej návrh zastavené dňom 10.01.2013.

Z obsahu tohto spisu vyplýva, že obžalovaná svoj návrh podala práve pre toto prebiehajúce jej trestné stíhanie, skutočnosti ňou uvádzané v návrhu sa týkajú postupu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad a jej pracovníčok konajúcich v tejto trestnej veci, späťvzatie návrhu spočívalo podľa obžalovanej v tom, že ďalej vo veci konať nechce.

Z rozhodnutia Obvodného úradu Poprad, č. 1/2010 zo dňa 19.04.2010 vyplýva, že tento správny orgán konanie voči obžalovanej vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb.z., ktorého sa mala dopustiť voči bývalému manželovi V. I. st. dňa 15.11.2009 tým, že mu vulgárne nadávala, zastavil, pretože sa spáchanie skutku nepodarilo preukázať.

Z priestupkového spisu Okresného úradu Poprad, najmä z jeho rozhodnutia sp. zn. PR-1043/2006 zo dňa 17.05.2007 vyplýva, že tento štátny orgán zastavil konanie proti V. I. st. vedené pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb.z., ktorého sa mal dopustiť dňa 12.11.2006 napadnutím jeho matky N. I. a vyhrážkami zabitím obžalovanej, pretože priestupok nebol obvinenému preukázaný.

Z priestupkového spisu Okresného úradu Poprad, najmä z jeho rozhodnutia sp. zn. PR-1003/2007 zo dňa 23.01.2008 vyplýva, že tento štátny orgán V. I. st. uložil pokutu vo výške 500,--Sk za priestupok

podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb.z., ktorého sa mal dopustiť dňa 14.07.2007 tým, že verbálne a fyzicky napadol obžalovanú, spôsobil jej zranenia s liečením do 7 dní, vulgárne jej nadával a obdobného konania sa menovaný dopustil aj dňa 24.09.2007, vtedy však k zraneniu obžalovanej nedošlo /rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 12.02.2008/.

Z priestupkového spisu Okresného úradu Poprad, najmä z jeho rozhodnutia sp. zn. PR - 2009/1093 zo dňa 06.05.2010 vyplýva, že štátny orgán odložil vec vedenú proti V. I. st. kvalifikovanú ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb.z. a ktorého sa mal dopustiť tým, že v deň, keď si mal prísť pre deti, naposledy dňa 13.11.2009 sa vyhrážal, že deti nedonesie včas, že si ich zoberie k sebe aj napriek tomu, že sú choré, pretože štátny orgán to vyhodnotil ako občiansko-právny spor.

Z vyšetrovacieho spisu OR PZ, OKP Poprad, ČVS: ORP-1012/1-OVK-PP-2011 najmä z uznesenia vyšetrovateľa vyplýva, že tento odmietol oznámenie obžalovanej o tom, že ju V. I. st. od roku 1996 do roku 2007 fyzicky napádal, v roku 2006 sa jej vyhrážal zabitím, pričom ju týral bitkou, ale aj psychicky, všade chcel vedieť kde je a mal ju ako psa na povraze, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku s tým, že neboli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, oznámenie obžalovanej vo veci bolo považované za účelové, použité v snahe ovplyvniť občiansko-právne konania vedené na tunajšom súde cestou trestného konania.

Takto vykonané dokazovanie potom súd viedlo k záveru, že vyššie uvedenými dôkazmi bol spoľahlivo zistený skutkový stav veci a tak, že o ňom nemal dôvodné pochybnosti a že súdu ich rozsah postačuje na rozhodnutie vo veci a tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku i k záveru, že dôkazy zabezpečené tak orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj obhajobou a súdom samotným spoľahlivo objasnili okolnosti svedčiace pre i proti obžalovanej W. I..

Vykonané dôkazy zároveň súd vyhodnotil za dôkazy získané zákonným spôsobom a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, ktorá z procesných strán ich zaobstarala a tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Zároveň mal za to, že pre jeho rozhodnutie vo veci nie sú potrebné ďalšie dôkazy a ani dôkazy, ktoré navrhovala obhajoba - kontrolný znalecký posudok na vyšetrenie duševného stavu obžalovanej za účelom preskúmania motívu jej konania a preto návrhy obhajoby zamietol.

Súdom vykonané a vyššie uvedeným spôsobom vyhodnotené dôkazy viedli súd k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchala obžalovaná W. I. tým, že po odchode manžela V. I., nar. XX.X.XXXX, zo spoločnej domácnosti v roku 2006 v byte č. XXX na 6. Poschodí v Poprade na ul. Ú.-T. Č.. XXXX/XX bila, kopala, ponižovala, vyhrážala sa, bezdôvodne odopierala stravu a citovo vydierala svoje deti tak, že:

- O. I., (teraz: O. F. B.), nar. XX.XX.XXXX od presne nezisteného mesiaca roku 2006 do mája 2011 každý deň vulgárne nadávala, taktiež ju bila, udierala po tvári, kopala do brucha, ťahala ju za vlasy, občas ju bila remeňom po chrbte a zadnej časti tela, čím jej spôsobovala modriny, pričom v novembri 2010 došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu, ktoré vyústilo do astmatického záchvatu, v presne nezistenom čase počas víkendov počas uvedeného obdobia, keď otec prišiel k nim na návštevu, zakazovala jej sa s ním rozprávať a objasť ho, s tým, že ak to nedodrží, bude mať problém,

- maloletú W. I., nar. XX.XX.XXXX v dobe od presne nezisteného mesiaca roku 2006 do augusta 2011 ju zvykla chytať za vlasy a trhať nimi tak, že jej v rukách zostali chumáče vlasov, čím jej spôsobovala vypadávanie vlasov, taktiež ju zvykla rukami sácať do skrine, do ktorej v dôsledku toho narazila, jedenkrát ju kvôli strate okuliarov fyzicky napadla tak, že ju opakovane udierala po tvári, až sa jej z nosa spustila krv, pričom prestala, až keď maloletá W. I.. uviedla, že okuliare vzala ona, taktiež jej zvykla vulgárne nadávať, v presne nezistenom čase pred príchodom otca na návštevu, zakazovala sa jej s ním rozprávať a objasť ho, a keď to nerešpektovala, obvinená nadávala a kričala, a keď jej povedala v lete roku 2011, že chce od nej odísť natrvalo k otcovi, reagovala tak, že ak sa tak stane, užije tabletky,

- maloletej W. I., nar. XX.XX.XXXX od presne nezisteného mesiaca roku 2010 do augusta 2011, každý druhý deň vulgárne nadávala, často ju bila po tvári, čím jej spôsobovala modriny, v presne nezistenom čase počas uvedeného obdobia, keď prišiel otec na návštevu, zakazovala jej sa s ním objasť, v lete roku 2011 sa jej vyhrážala, že ak pôjde na letnú dovolenku k otcovi, užije tabletky a zabije sa,

- mal. Y. I., nar. XX.XX.XXXX v dobe od presne nezisteného mesiaca roku 2007 do augusta 2011, v presne nezistených intervaloch bezdôvodne udierala po tvári, kričala a bila po zadnej časti tela, pretože sa pocikala alebo pokakala, pričom v presne nezistenom mesiaci a roku vo vyššie uvedenom období ju hodila o roh skrine, čím jej spôsobila modriny na nezistenej časti tela, pričom v uvedenom období deťom O. I., mal. W. I.. a mal. W. I.. obmedzovala stravu z dôvodu nezabezpečenia dostatočného množstva

a druhu potrebných potravín, nakoľko finančné prostriedky, ktoré mala k dispozícii použila na nákup oblečenia pre seba, taktiež dekorácií do bytu, ktoré neboli potrebné.

Tomuto záveru súdu o skutkových zisteniach konania obžalovanej W. I. zodpovedala potom právna kvalifikácia skutku uvedená aj v obžalobnom návrhu prokurátora, na rozdiel od tvrdenia obhajoby, že nedošlo k naplneniu všetkých znakov žalovaného trestného činu, podľa ktorého sa obžalovaná W. I. dopustila po všetkých stránkach konania vykazujúceho znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona, pretože týrala blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, citovým vydieraním, bezdôvodným odopieraním stravy a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách.

Pri rozhodnutí súdu o tom, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchala obžalovaná W. I. bolo vychádzané predovšetkým z dôkazov získaných z výpovedí poškodených O. F. B., W. I. W., W. I., Y. I., svedkov V. I. M., V. I. W., W. E. B., W. M. Z. záverov znaleckých posudkov a výpovedí znalkyň W. Z. N., B. L. B., B. N. Š. a z listinných dôkazov, ako aj z podstatných obsahov pripojených opatrovanských, občiansko-právnych, vyšetrovacích a priestupkových spisov a ich rozhodnutí.

V kontexte týchto dôkazov, podrobne popísaných v predchádzajúcej časti tohto rozsudku, potom objektívne nemohla obstáť obrana obžalovanej W. I., že sa nedopustila žalovaného konania a že z trestnej činnosti bola obvinená len na základe vykonštruovaného tvrdenia pracovníčok sociálnej kurately Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade, resp. jej obhajoby, že dôkazy jej nepreukázali úmyselné konanie i spôsobenie následku, vychádzajúc pritom aj z výpovedí svedkov O. Z., O. N., L. Q..

Tvrdenia poškodených osôb ale aj svedkov V. I. st. a V. I. ml. sa súdu javili byť objektívne, dôveryhodné a spoľahlivé i napriek tomu, že išlo o deti obžalovanej W. I. a bývalého manžela obžalovanej, teda osôb blízkych obžalovanej, keďže ani jeden dôkaz, získaný tak z ich výpovedí, ako aj zo všetkých ďalších výpovedí svedkov, znalcov a listín nesvedčil pre to, aby poškodené osoby alebo svedkovia mali záujem obžalovanú krivo, nepravdivo a účelovo obviňovať a privodiť jej tým trestné stíhanie, či trestný postih, čo potvrdzovala aj znalkyňa B. L. B. konštatujúc, že ich výpovede neboli proti obžalovanej použité cielene v negatívnom slova zmysle, len „pocit krivdy“.

Ich výpovede na seba vzájomne nadväzovali, boli v zhode a jednote a zároveň boli objektívne potvrdené aj závermi znaleckých posudkov z odboru psychológie - odvetvie klinická psychológia detí a dospelých a výpoveďami znalkyň B. L. B., B. N. Š., podľa ktorých aj keď bol u poškodených osôb zistený ich konfliktný vzťah s obžalovanou, neboli u nich zistené zároveň aj sklony k vymýšľaniu a fabulácii prežitých udalostí ako celku, s výnimkou zistenia potvrdzujúceho sklony dokresľovať a prifarbovať, resp. sklony zveličovať či pridávať detaily prežitých udalostí u poškodenej W., O., resp. Y..

Aj keď vykonané dôkazy na jednej strane objektívne nesvedčili pre to, aby konaním obžalovanej bol u poškodených osôb kvalifikovane preukázaný aj tzv. syndróm týraných detí, na druhej strane je potrebné konštatovať, že spôsob akým sa obžalovaná správala a konala vo vzťahu k poškodeným osobám pre jeho závažnosť je potrebné vyhodnotiť ako týranie blízkej osoby a zverenej osoby v zmysle trestno-právnom.

Týranie blízkej osoby v trestno-právnom zmysle je také zlé zaobchádzanie s blízkou alebo zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, a ktorým páchatel' so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti a aj keď sa nevyžaduje, aby blízkej alebo zverenej osobe vznikla v dôsledku takéhoto konania ujma na zdraví, objektívne musí ísť o konanie, ktoré takáto osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie, ktoré jej spôsobuje fyzické alebo psychické utrpenie, všeobecne pritom platí, že čím je intenzita takéhoto násillia nižšia, tým musí trvať dlhšie, aby ho bolo možné považovať za týranie.

Dôkazy objektívne potvrdili, že obžalovaná poškodené osoby v žalovanom období citovo vydierala, fyzicky ich napádala, vyhrážala sa im, nezabezpečovala im dostatok potrebných potravín, čím obmedzovala ich stravu, finančné prostriedky často používala na nákup oblečenia a vecí iba pre seba, nehľadiac na ich potreby, svojim starším deťom zverovala často, aj podstatnú časť starostlivosti o mladších súrodencov, obmedzovala ich v dôsledku týchto príkazov v stretávaní s ich rovesníkmi v ich voľnom čase, zakazovala im pod hrozbami ublíženia si v styku s ich otcom a jeho rodinou, hnevala sa na ne, keď navštevovali ich otca, vyčítala im, keď mu prejavovali náklonnosť, čo ich veľmi emočne zaťažovalo, vyvolávalo pocity krivdy a zvyšovalo ich napätie a úzkosť, čo vzhľadom na necitlivosť, bezohľadnosť obžalovanej a dobu, po ktorú sa takto vo vzťahu k poškodeným správala a vzhľadom na vek, zdravý duševný vývoj a fyzické možnosti poškodených osôb nemožno považovať za bežnú a vo väčších rodinách sa vyskytujúcu situáciu, práve naopak, dôvodne možno predpokladať, že poškodené

maloleté osoby to mohli a aj pociťovali ako ťažké príkorie, aj keď toto príkorie vyplývalo nielen zo samotného správania sa obžalovanej, ale aj zo správania ich otca a celkovej rodinnej situácie.

Vychádzajúc z tohto trestno-právneho ponímania týrania blízkej osoby súd konštatuje, že obžalovaná sa voči svojim deťom dopúšťala fyzického a psychického násillia, podstata ktorého spočívala v bití, kopaní, úderoch, pohrdavom zaobchádzaní, vyhrážaní, citovom vydieraní a v bezdôvodnom odopieraní stravy, čo ohrozilo ich fyzické a psychické zdravie, že konala týmto spôsobom najmenej od presne nezisteného mesiaca roku 2006 a dopustila sa ho vo vzťahu k štyrom osobám a preto vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia konštatoval, že obžalovaná sa dopustila konania, ktoré po všetkých stránkach naplnilo znaky trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona teda po dlhší čas a na viacerých osobách.

Poškodená O. F. B., W. I., W. I. F. Y. I.Č. sú deťmi obžalovanej, v čase spáchania skutku nedovršili vek 18 rokov a je potrebné ich považovať za deti podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona, je ich príbuzná v priamom pokolení a na účely tohto zákona je potrebné ich považovať za osoby blízke podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona.

Obžalovaná sa žalovaného konania dopustila v čase od presne nezisteného mesiaca roku 2006, resp. 2007, 2010 až do augusta 2011 a preto je jej konanie potrebné kvalifikovať ako závažnejší spôsob konania a ako konanie páchanie po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Trestného zákona, keďže nešlo o jednorazovú trestnú činnosť a ani o trestnú činnosť páchanú obžalovanou počas krátkeho trvania.

Obžalovaná sa žalovaného konania dopustila na štyroch osobách, čo je potrebné kvalifikovať taktiež ako závažnejší spôsob konania, t. j. na viacerých osobách a v zmysle § 138 písm. j/ Trestného zákona.

Konanie obžalovanej W. I. je z hľadiska z objektívnej stránky potrebné a nutné kvalifikovať pre spoločnosť ako konanie, ktoré zásadným, neodpušiteľným a ťažko napravitelným spôsobom porušilo záujem spoločnosti na ochrane riadneho, nerušeného a zdravého vývoja maloletých osôb, blízkych osôb a záujem spoločnosti pred akoukoľvek formou domáceho násillia.

Súd z hľadiska subjektívnej stránky konanie obžalovanej W. I. kvalifikoval ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona a ako konanie plne trestne zodpovednej osoby, pretože obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jej konania tento záujem aj porušila.

Obžalovaná W. I. v čase spáchania skutku netrpela duševnou chorobou, mohla rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie aj ovládať, chápe zmysel trestného konania, jej pobyt na slobode nie je nebezpečný, čo potvrdilo aj znalecké skúmanie jej duševného stavu a výpoveď znalkyne W.. Z. N..

Objasňujúc bližšie pohnútky a motívy konania obžalovanej súd zároveň zistil, že obžalovaná W. I. žila v manželstve s V. I. st. - otcom poškodených maloletých osôb od roku 1996 a do roku 2006 aj v spoločnej domácnosti, kedy po nadviazaní známosti s inou ženou od rodiny na istý čas odišiel, dokonca sa mu narodilo ďalšie dieťa, po roku 2009 nadviazal však aj mimomanželské známosti s ďalšími ženami, s obžalovanou a poškodenými osobami nebýval, celá starostlivosť o maloleté deti a domácnosť tak zostala výlučne na starostlivosti obžalovanej.

Dôkazy zistené z pripojených opatrovanských a občiansko-právnych spisov, ktoré súd vyššie citoval zároveň preukázali, že obžalovaná sa v tomto období správala k maloletým poškodeným osobám zodpovedne, dokonca svedčili v prospech obžalovanej a v neprospech manžela obžalovanej, pretože u jednej z poškodených osôb - O.A. F. B. boli pri lekárskom ošetrovaní v decembri 2010 zdiagnostikované somatické ťažkosti podmienené psychogénne - výrazne konfliktnou a neistou situáciou v rodinnom prostredí spôsobenej práve konaním manžela obžalovanej, pričom poškodená pri tomto ošetrovaní okrem iného uvádzala, že jej otec -V. I. st. v tom čase požiadal o rozvod, že má mimomanželský vzťah a dieťa, že sa nezaujíma ani o ňu ani o jej súrodencov a vzťah s obžalovanou poškodená popisovala ako veľmi emočne blízky /lekárska správa zo dňa 13.12.2010/.

Podľa rozhodnutí opatrovanských súdov boli v septembri 2008 všetky maloleté deti, teda vrátane poškodených osôb zverené do osobnej starostlivosti obžalovanej W. I. /rozsudok sp. zn. 14P 133/2007 zo dňa 04.09.2008, sp. zn. 12CoP 14/2008 a 12CoP 15/2008 zo dňa 10.03.2009, sp. zn. 14P 128/2010 zo dňa 19.10.2010/ a ani v jednom z týchto rozhodnutí súdov nebolo konštatované, aby obžalovaná nejakým spôsobom zanedbávala starostlivosť o niektoré z maloletých detí.

Tieto dôkazy zároveň svedčili, že aj keď manžel obžalovanej V. I. st. v ďalšom období podával návrhy na úpravu styku maloletých detí, resp. na zverenie starších z ich spoločných maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti /rozsudok sp. zn. 15P 463/2009 zo dňa 09.06.2010, sp. zn. 15P 114/2010 zo dňa 07.03.2012/, nikdy ani on, ale ani opatrovanské súdy v tomto čase nekonštatovali vo vzťahu k obžalovanej také skutočnosti, ktoré sú predmetom tejto trestnej veci, uvádzali iba to, že obžalovaná vo

vzťahu k mladším deťom zvláda ich starostlivosť, od starších detí však vyžaduje častejšiu pomoc pri ich výchove a starostlivosti s menšími deťmi, pridružuje im rôzne práce, čo ich obmedzuje aj preto, že sú limitovaní prostredím trojizbového bytu a jej finančnými prostriedkami a lepšie sa cítia v prostredí otca, ktorý im vedel v tom čase zabezpečiť ich vyššiu sociálnu úroveň a materiálnej istoty a aj preto, že im u otca „odpadli“ povinnosti starať sa o mladších súrodencov.

Až z ďalších opatrovanských rozhodnutí tunajšieho súdu /uznesenie sp. zn. 15P 247/2011/ vyplýva, že obžalovaná sa poškodeným osobám vyhráza, že si spôsobí ujmu na živote, keď pôjdu k otcovi, že staršie z poškodených osôb na úkor svojho voľného času musia poskytovať opateru a starostlivosť svojim mladším súrodencom, čo však bolo až v čase, keď orgány činné v trestnom konaní prešetrovali a objasňovali túto trestnú vec vedenú proti obžalovanej na základe trestného oznámenia V. I. st.

Vyžiadané priestupkové, ale aj vyšetrovacie spisy svedčili ďalej okrem iného aj tomu, že medzi obžalovanou a V. I. st. bolo ich vzájomné manželské spolužitie priebežne narušované slovnými a fyzickými atakmi, ktoré boli riešené správnym orgánom v priestupkových konaniach, pričom v jednom z nich bol V. I. st. uznaný vinným z priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb.z. a ktorého sa dopustil dňa 24.09.2007 tým, že verbálne aj fyzicky napadol obžalovanú W. I. /rozhodnutie sp. zn. Pr 103/2007 zo dňa 23.01.2008/, trestné oznámenie obžalovanej na V. I. st. pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že od roku 1996 do roku 2007 ju fyzicky napádal, vyhrážal sa jej zabitím a tým, že ju aj psychicky týral, bolo odmietnuté a vyšetrovateľom vyhodnotené zo strany obžalovanej ako účelové, použité v snahe ovplyvniť iné občiansko-právne /opatrovanské/ konania vedené na tunajšom súde /ČVS: ORP-1012/1-OVK-PP-2011/.

Konanie obžalovanej W. I. vo vzťahu k poškodeným osobám bolo podľa názoru súdu teda vyvolané, spôsobené a aj motivované práve vyššie uvedenými skutočnosťami, čo potvrdili aj závery znaleckého posudku a výpoveď znalkyne B.. N. Š., ktorá potvrdila, že konanie obžalovanej bolo ovplyvňované tak inou osobou - toho času už bývalým manželom V. I. st., ku ktorému podľa názoru súdu aj v súčasnosti prechováva kladné city a vzájomnosť, ako aj problémami v manželstve, ktoré sa snažila vyriešiť napr. aj tým, že nesúhlasila s navrhovaným rozvodom podaným jej manželom, tým že na úkor poškodených detí si kupovala nové oblečenie, aby sa mu zapáčila, tým že opakovane s ním nadviazovala intímne vzťahy, aj keď jej manžel takéto vzťahy viedol aj s inými ženami a aj v čase, keď sa odsťahoval z ich spoločnej domácnosti.

Tieto nezhody obžalovanej a jej manžela a problémy v ich spolužití, obžalovaná následne nekriticky, nevhodne, nesprávne a neobjektívne prenášala na poškodené osoby, zneužívajúc pritom svoje postavenie matky, z ktorých jej to hlavne staršie deti „vracali“ v súčasnosti tým, že do svojich výpovedí nad rámec skutočne prežitých udalostí, vkladali skreslené a nové detaily popisujúce konanie obžalovanej, čiastočne už aj vzájomne ovplyvnené a doplnené vlastnými subjektívnymi pocitmi, pretavujúcimi sa do určitého druhu detsko-osobnej „pomsty“ voči menovanej, základnú hodnovernosť ich výpovedí to však podľa názoru súdu neovplyvnilo.

Súd potrebuje v tejto súvislosti uviesť aj to, že sám sa vo svojej praxi nestretol s obdobnou trestnou vecou a takým konaním, ktoré sa kladlo za vinu obžalovanej ako ženy a matky a má za to, že okrem pochybenia V. I. st. či už manželského alebo aj rodičovského, ktoré je potrebné aj v tomto konaní odsúdiť aspoň morálnou výčitkou, pochybila aj spoločnosť a jej príslušné štátne orgány, keď zanedbali počiatočnú a prvotnú starostlivosť o túto mnohopočetnú rodinu obžalovanej, resp. keď sa zanedbal kurátorský dohľad nad touto rodinou a len bližšie nešpecifikovaná náhoda viedla k tomu, že konaním obžalovanej neboli spôsobené ťažšie následky na poškodených osobách, resp. následky na celej rodine.

Obžalovaná W. I. doposiaľ súdne trestaná nebola, nebola riešená ani v priestupkovom konaní, z miesta trvalého bydliska je hodnotená všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovanej W. I. vzal súd do úvahy všetky základné i individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol pritom na to, aby trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby zároveň vyjadril morálne odsúdenie spoločnosťou.

Súčasne prihliadol na to, aby trest, ktorý súd uloží postihol iba páchatela a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, prihliadol i na to, akým spôsobom bol trestný čin spáchaný, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku i na samotnú osobu páchatela, jeho pomery, možnosť nápravy i na prevahu poľahčujúcich okolností v podobe vedenia riadneho spôsobu života pred jeho spáchaním /§ 36 písm. j/ Trestného zákona/ a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovanej W. I. sa tento účel trestu dosiahne uložením podmieneného trestu

odňatia slobody vo výmere 3 /troch/ rokov, teda vo výmere trestnej sadzby zníženej v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, s probačným dohľadom nad jej správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 /päť/ rokov, spolu s povinnosťou podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a povinnosťou podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo psychologického poradenstva bez toho, aby súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody na základnej a zákonom stanovenej výmere 7 /sedem/ rokov.

Súd pri ukladaní tohto druhu a výmery trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože mal za to, že si to vyžadovali predovšetkým pomery na strane obžalovanej, ktorá bola doposiaľ bezúhonnou osobou, po rozvode jej manželstva až do súčasnosti sa sama stará o tri maloleté deti a trest odňatia slobody uložený jej v rámci zákonnej trestnej sadzby by obžalovaná pociťovala podstatne citeľnejšie ako iný páchatelia takýchto trestných činov, navyše keď bol súd toho názoru, že takáto trestná sadzba by bola pre ňu neprimerane prísna a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania a to v rozpätí výmery uvedenej v ustanovení § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona.

Iný druh a výmera trestu odňatia slobody by mohol zasiahnuť vážnym spôsobom do rodiny obžalovanej a mal by vplyv na jej blízke osoby, čím by došlo k porušeniu základnej zásady pre ukládanie trestov uvedenej v § 34 ods. 3 Trestného zákona, keďže takýto trest by nepostihol len obžalovanú.

Účel trestu, ktorý jej súd vo veci uložil sa podľa jeho názoru posilní aj probačným dohľadom nad jej správaním počas dlhšej skúšobnej doby, spolu so sociálnym výcvikom alebo výchovným programom a pomôže ho dosiahnuť aj ďalšia povinnosť v podobe psychoterapie alebo psychologického poradenstva, ktorého sa bude musieť obžalovaná zúčastniť v rámci týchto súčasne jej uložených povinností podľa § 51 ods. 4 písm. g/, písm. i/ Trestného zákona.

Poškodené osoby ani ich opatrovník si od obžalovanej žiadnu náhradu škody nežiadali nahradiť a preto o nej súd v adhéznom konaní nerozhodoval.

- týrala blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, citovým vydieraním, bezdôvodným odopieraním stravy a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.